

SCHUMANN

Publisert: 10.01.2020

Robert Schumann Klaverkvintett, op. 44;
Klaverkvartett, op. 47

Engegårdkvartetten; Nils Mortensen (klaver)

Lawo Classics LWC 1189 (54 minutter)

Hvis jeg husker riktig, hørte jeg første gang

Arvid Engegård spille i Schumanns

Klaverkvintett i den første Lofoten Internasjonal

Kammermusikkfest, nylig grunnlagt av ham selv

og Leif Ove Andsnes – herregud, det var i 2004! Den live-fremførelsen var uten tvil den mest

spennende jeg hadde hørt til da, og her gjentar Engegård og hans kolleger bragden: det finnes ikke

mange tolkninger av dette verket som er like kommuniserende som denne – den rytmiske

fremdriften slår bena vekk under deg. Klaverkvartetten har det samme lidenskapelige

engasjementet. Med sine 54 minutter er denne utgivelsen teknisk sett i korteste laget, men

musikalsk har du vært gjennom vrimaskinen når siste tone dør ut: begge tolkningene griper så

fullstendig om din oppmerksomhet at du sitter igjen med en følelse av utmattet henrykkelse som

kommer fra en spesiell musikalsk opplevelse. Så hva om tempoene er litt ville – jeg gjetter på at

Schumann ville vært begeistret over å se all forsiktighet kastet på båten på denne måten. Legg så til

en innspilling så detaljert og umiddelbar at du føler du sitter midt blant musikerne (det er nesten en

eim av tidligmusikk i teksturene). Her har du en utgivelse som er skjebnebestemt til å håve inn pris

etter pris.

MARTIN ANDERSON

<http://klassiskmusikk.com/review/schumann/>

